

med kartoffelfremavl“ i henhold til særlig aftale. På samme måde udøves vækstinspektion af plante-skoleplanter m. m. af det af de interesserede organisationer nedsatte udvalg „fællesudvalget for fremavl og sundhedskontrol med havebrugsplanter“.

Til § 4.

Paragraffens 1. punktum svarer til § 3 i fornævnte lov af 1. juli 1927. Paragraffens 2. punktum er ny og skyldes, at særlige organer, som nævnt ovenfor i bemærkningerne til § 3, har fået overdraget udøvelsen af vækstinspektion.

Til § 5.

Svarer til § 4 i fornævnte lov af 1. juli 1927 med den ændring, at den i paragraffen omhandlede tilladelse, der ifølge fornævnte lov skal gives af landbrugsministeriet, efter forslaget skal gives af statens plantetilsyn. Dette er en administrativ simplere ordning.

Til § 6.

Svarer til § 5 i fornævnte lov af 1. juli 1927, dog at rækkefølgen af stykkerne 3—5 er ændret.

Desuden foreslås følgende ændringer i forhold til den gældende lov:

Ved den gældende lov er der påbudt vurdering med hensyn til enhver erstatning, der skal udbetales i anledning af foranstaltninger, der er truffet i medfør af loven. Da erstatningerne i visse tilfælde er ganske små og end ikke så store som udgifterne ved en vurderingsforretning, findes det praktisk, at vurderingsforretning kun foretages, hvor enighed om erstatning ikke kan opnås.

Da det måske kan virke stødende, at landbrugsministeren — som fastsat ved den gældende lov — vælger to vurderingsmænd og skadelidte kun en, foreslås det endvidere, at de tre mænd vælges af henholdsvis landbrugsministeren, vedkommende amtmand og skadelidte. Selvom sagen normalt vil være afsluttet med vurderingsforret-

ningen, vil dog både landbrugsministeren og skadelidte kunne indbringe sagen for domstolene.

Ifølge den gældende lovs § 5, sidste stk., skal erstatning og godtgørelse udredes med halvdelen af statskassen og halvdelen af kommunerne efter ret indviklede regler om fordeling mellem amtskommune og købstæder samt København. Bestemmelsen har dog i en årrække ved den i bemærkningerne ovenfor til § 1 nævnte tekstanmærkning til finansloven været sat ud af kraft, således at statskassen bærer hele udgiften. Dette skønnes stadig mest hensigtsmæssigt, hvorfor stykket ikke er medtaget i forslaget.

Til § 7.

Bestemmelsen er ny. Tilsvarende regler om udpantning for afgifter til statens plantetilsyn indeholdes i § 3 i lovene nr. 67 og 68 af 7. marts 1952 om kontrol med udførsel af henholdsvis danske grønsager og dansk frugt.

Til § 8.

Svarer til § 6 i fornævnte lov af 1. juli 1927 med de ændringer, der er en følge af de siden lovens stadfæstelse gennemførte ændringer i straffelovgivning, dog er bestemmelsen i den gældende lov om, at bøderne ikke kan fastsættes lavere end til 60 kr., ophævet.

Til § 9.

Den gamle „oldenborrelov“ må — som foran anført — betragtes som ganske forældet, idet den forudsætter indsamling af oldenborrer med hånden. Med de kemiske bekæmpelsesmidler, der er kommet frem især efter den 2. verdenskrig, er indsamling med hånden ganske utidssvarende. I øvrigt har angreb af oldenborrer her i landet — i modsætning til f. eks. visse egne i Tyskland — for tiden ikke nær den samme katastrofeagtige karakter som tidligere. „Oldenborreloven“ foreslås derfor ophævet.